

ТУЖБА РАДИ НЕДОПУСТИВОСТИ ИЗВРШЕЊА

Тужба ради неодопустивости извршења на одређеном предмету извршења, подноси се увек против извршног повериоца у том извршном поступку, а тужбом може бити обухваћен и извршни дужник у том поступку, ако оспорава право трећег лица на предмету извршења које право спречава извршење.

Из образложења: Првостепеном пресудом одбијен је захтев тужиоца против тужене Републике Србије, Министарства правде, уз образложење да је тужба ради неодопустивости извршења излучна тужба и по тој тужби треће лице свој тужбени захтев треба да усмери у односу на повериоце из извршног поступка, а тужилац је у конкретној правној ствари као туженог означио Републику Србију која у оваквој врсти поступака не може бити пасивно легитимисана. Другостепени суд је потврдио пресуду првостепеног суда, наводећи да је одредбом чл. 24 Закона о извршном поступку („СГ РС“ 125/2004) која је била у примени у време подношења тужбе и у време доношења првостепене побијане пресуде, прописано да, лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење, може све до окончања извршног поступка, и без упућивања суда из чл. 23 став 4 Закона да против повериоца покрене парнични поступак ради неодопустивости извршења на том предмету, а ако извршни дужник оспорава право трећег лица може бити обухваћен тужбом, те да покретање поступка из става 1 цитираног члана не спречава даље спровођење извршења. Дакле, тужба ради неодопустивости извршења на одређеном предмету извршења подноси се увек против извршног повериоца у том извршном поступку, а тужбом може бити обухваћен и извршни дужник у том поступку ако оспорава право трећег лица на предмету извршења које право спречава извршење.

(Пресуда Основног суда у Сомбору П. 1856/10 од 28. јуна 2011.г. и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж. 3977/11 од 13. децембра 2012.г.)